

Ha nem lenne az a szivar, talán meghíznék, s bátran, a visszafogottság érzése nélkül vetkőznék le a strandon, nem restelném vérszegény izmaimat vagy szegénységemet, hogy nem tudok zsebpénzt adni a koldusnak, azért, mert olyan meztelen vagyok, mint valamikor Ádám, cuccaim is segélyszagúak, mint árvízkatasztrófa után, úgy érzem magam. Négy téglá maradt házamból, amit szüleim építettek, a disznó, a majorság elpusztult, amit szüleim hagytak rám, csak az árvaság szaga bűzlik, mint a mezőn elégetett felhasználatlan szalma...

Ma nem vittem le a szemetet, nem fizettem ki a villanyszámlát, biztos, hogy elfelejtem a főnöknek ígért pityókát, mindig az a valószínű, ami visszahúz, az a valami, ami ha nem is véget, de bosszúságot okoz, és zavarja nyugalmam. Amikor horgászni megyek, gyenge a fogás, a halak leeszik a csalit, mert figyelnem kell folyton az engedélyt firtató csőszöket, mindig ébernek kell lennem, nehogy maga elé rántsón a vonat, villamos, nehogy éjjel hazafelé tartva összetörje arcomat a cipőmet akaró útonálló.

Mégis boldogít az utak, kutak keresése, de fáj, hogy annyira belegabalyodok e ténykedésbe. Nem marad időm élvezni az augusztusi csillaghullást - vagy ha mégis lenne, felhős az ég, vagy mondjuk a gömbvillámok táncát, de ez téged nem érdekel, ha meggondolom, te nem is szívtál soha cigarettát. Izmaidat sem kellett csodáltatnod a strandon napozó lányokkal, a koldus, a nincstelen csak fogalom számodra, ismeretlen, te soha nem horgásztál, a vonat szelétől, villamos gázolástól nem féltél, hidegen hagy az utak keresése, kutak fúrása, augusztusi csillagok hullása, gömbvillámok tánca, a varjuk üldözése, az értelmetlen zajok sem zavarnak. Néha jön, hogy összetörjem a képedet, pedig évszázadokon át szótagoltam nevedet, s te lehet, valahol élvezted, hogy alig ejtem ki, lelkemre máris fehér galambok fészkelnek, pedig hogy gyűlöllek némaságodért, ködarcodért, de azért jó veszekedni veled, amikor nincs senki, akivel veszekedjek, hej, ha megfognálak egyszer, alaposan eltángálnálak, amiért most röhögsz, hogy írok neked címtelenül, tudva azt, hogy bennem olvasol.